

צוואה הק'

יו"ל במלאות ימי השלושים להסתלקות עט"ר
מרנא ורבנא בעל שבט הלוי זצוקללה"ה

מעינות הלוי
מכון הו"ל תורת מרנא בעל שבט הלוי זצוקללה"ה

[א]

היות כי אדם אין יודע את עתו, מתי יקרא לבי"ד של מעלה לתת דין וחשבון מפעלו בעולם הזה, ואורחון רחיקא וזוודן קלילא, וזכני הש"ת לימי זקנה ושיבה, ועוד אקוה אל חי החיים ב"ה כי יוסיף לי שנות חיים של טובה, כי גם פה עדין לא עשיתי מאומה, ופחד ומורא עולה על ראשי בהסתכלי על מעשינו ותורתינו כי אינם בשלימות כלל וכלל, ע"כ אליך ה' נפשי אשא ואתנפל ואתחנן כי עוד יתן לי אורכה לחזור על תלמודי, ולעשות עוד מע"ט ולדקה כי בידי אין מעש, ובושה תכסה פני מפני חרפת עלומי.

דעו נא בני וכל יולאי חללי, כי אין לנו שיעור רק התורה הזאת, היא חיינו ואורח ימינו, ובה תחזיקו, כי היא סס חיים למחזיקים בה, ואעפ"י שזכני בעל הרחמים והחסדים בכמה תפקידים, עיקר תפקידי מעולם הי' הרבנות תורה ויראה ובה תחזקו גם אתם, וכמש"כ מרן הח"ס זי"ע בלואה שלו, כי ממה שחנן הש"ת את האדם בזה ירביץ תורה לאחרים, ואין לי ספק כי כל מה שזכינו הוא בזכות התלמידים והחברים, וע"כ קוה קויתי שיקוים בנו שלא יהיו תלמידיו בגן עדן ורבים בגיהנם.

אבל מורה יעלה על ראשי כאשר אני מעביר לפני מעשי מיום
עמדי על דעתי, ועונותי נדמו לי כהר גדול, ופחדתי מאד שלא יקוים
בי מאמרס ז"ל ביומא ע"ב ע"ב – דא"ל רבא לרבנן במטותא לא
תירתון תרתי גיהנם – וכפרש"י שם להיות יגעים ועמלים בתורה
בעוה"ז ולא תקיימוה וכו' – ואוי להם לת"ח שעוסקין בתורה ואין
בהן יראת שמים. ואולי בזכות הרבים שזכיתי לקרב אותם בתורה
והוראה אבנה גם אנכי שלא תכסה פני כלימה בבואי לעולם האמת.

עכ"פ למען ה' שלא להרבות תוארים עלי לא בשעת הספידא
ולא על המליכה, כי דברים כאלה יכולים ח"ו להיות קיטרוג על
נשמתי העלובה שפריכה תקון כל כך. – מעודי במסתרים תבכה נפשי
ולבי נשפך כמים על חטאת נעורים על ביטול תורה וכוונת התפלה,
ולא יכלתי להשיג אפי' בטפה מן הים ממה שבקשתי להשיג ומה
שחובה עלינו להשיג.

זכיתי ברוב חסדיו יתברך ליסד ולהרביץ תורה בשיבתינו הק'
יח"ל, וכן אקוה אל השי"ת עוד רבות בשנים, בדרך המיוחד לנו ידיעת
התורה וההלכה, ובקשת אמת לדעת עומק תוה"ק לפי כחינו הדלים.

... ודבר זה יהי' לי לזכות בעולם העליון, ובפרט אם יזכירו
תמיד דברי הלכה, אגדה, והתעוררות הנדפסים בספרי שבט הלוי
הלכה ודרוש, ומה שעדין בכתובים, וכן שבת בשבתו בעת רעוא
דרעוין, ובזה מתקיים מכבדו בחיים וכו' ... בודאי יעשו לטובת
נשמתי העלובה, כי אui לנו מיום הדין, אui לנו מיום תוכחה.

[ב]

הנני מוכן ומזומן לכתוב קצת דברים מועילים לתורה ולי"ש,
ולנהגת החיים עבורי ועבור בני אחרי, ויה"ר שזכה לבוא אל
האמת.

ראשית דבר שידע אדם שאין היותו בעוה"ז בשביל לרכי עוה"ז,
אלא לסגל מלות ומע"ט ולהכניע מדותיו הלא טובות שבאו אתו
בלידתו.

אשרי אדם שאבותיו מנחילין לו, אשרי אדם שאבותיו היו עבדי
ה', התנהגו בקדושה וטהרה, כי מאד מאד רופס הדורות ניכרות
בבניהם אחריהם, ובפרט בקדושת הברית, מדת היסוד, יסוד היסודות
שהכל בנוי עליו, וחז"ל הפליגו בזה מאד מאד כמבואר בדבריהם ריש
פ"ב דנדה, והיא מ"ע שבתורה קדושים תהיו, וכל ספרי יראים מלאים
מזה, ובכל זאת מה רבו נפילותיו של אדם בזה, והגורמים בזה, או פגם
הדורות שקדמו לו, או שהמחנכים שלו או רבותיו לא נתנו תשומת לב
מיוחד בזה, וגם זלזול ביסודות חז"ל כגון לענין פרק נשואין שאמרו
בקידושין כ"ט ע"ב דבן עשרים ולא נשא אשה כל ימיו בהרהור עבירה
... ובכלל זה ההסתכלות במה שאסור להסתכל, והתורה נווחת ולא
תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם.

והנסיון למדני שיתכן מאד שדבר לא טהור שקלט העין אפי'
פעם אחת בקטנותו, יתגלה לפניו התמונה בלי כל נדרי, אשר רואה
באמת להרחיק דברים כאלה, מ"מ הרושם שנשאר מנערותו חוזר
וניער מפעם לפעם, ודוקא כשמבקש דביקות לעבודת ה', כי אז

מתגברת המלחמה, כי קשה להגיע לדבר שבקדושה, כי דוקא אז כחות הרע מעוררים אותו למה שהיה כבר שכות ממנו, ושרוטה לשכחו בכל כחו.

כריך לדעת כי כל הסתכלות הוא מציאות חי ממשי, ולהוליא מלכו מחשבה פסולה כאילו הסתכלות ומכ"ש דיבור הוא דבר שאין בו ממשי, ולא אמרו זה אלא לענין מלקות וכה"ג דלאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו – אבל לענין רוע ופגם הוא דבר שיש בו ממשי, והעין כמו אבן השואלת, והתמונה נרשמת לעולם ורשומה ניכר, ורק עם הרבה רחמי שמים אפשר להעביר רשומים אלה.

ובפרט בדורינו אנו שנתפרץ מאד ענין התמונות, ועתונים, ועל כל ד' ושעל אפשר להכשל בזה, ולפעמים בלא רצון ובלא יודעים נקלע למקום איסור הסתכלות, ובלא רצון ראה מה שאסור לראות, ובכל זאת נקלטה התמונה במחו ועושה הרועם הלא טוב, וכריך הרבה רחמי שמים להנצל מזה, וישפוך כמים לבו נכה פני ה' שילכלנו מזה וכיו"ב. – ואם אינו עומד ע"ז, ומרגיל עצמו להסתכל והוא דבר שחוזר ונשנה הרבה פעמים מאד, א"כ נקרא ח"ו מומר לדבר א', ואת פושעים נמנה כמבואר בשע"ת דרבינו יונה שער ראשון ח'.

וכאשר הוא בעין ראה כ"ה באוזן שומעת, ובכל חושי האדם ומדותיו, כי מאד קשה להתגבר על מדות לא טובות, וכריך האדם כל ימיו להיות דבוק באמרי קודש מאמרי חז"ל בש"ס ובמדרשים המלאים אמונה ויראת ה', ובספרי יראים ומוסר לעורר האדם משנית עולם, ומה לך נרדם קום קרא לאלהיך.

[illegible]

Carly Vance

" והרני מזקש מכל תלמידי
ומכירי צב"מ שהם -

שחס ישנס תחת ידם כ"י או
העתקות - להציאם
בעוצתם אל בית האולר של
מעיינות הלוי - כי אולי
ימלאו צהם דצר תועלת מיד
ולדורות -

וצזכות זה אצנה גם אנכי
גם אתם -

ותשאו צרכה מאת ה' צ"ה

-

וזכות עלום גדול ורם
להמתעסקים לשם שמים
להעיצ גם לאחרים ."

מצפה לרחמי ה'

(-)

מתוך מכתב רבינו זצוקללה"ה הכ"מ
ערב חג השבועות מ"ת תשס"ג לפ"ק